

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl v senátě složené z předsedkyně JUDr. Evy Kopecké a přísedících JUDr. Alexandera Klimeše a Dariny Osvaldové v právní věci žalobkyně L. Š., nar. [redacted], bytem [redacted], zastoupené JUDr. Jiřím Suškou, advokátem v Teplicích, U Soudu 7, proti žalovanému GRAMMER CZ, s.r.o., se sídlem v Tachově, Okružní 2042, IČ 64361462, zastoupenému Mgr. Andreou Krásnou, advokátkou v Praze 2, Římská 14, o neplatnost výpovědi z pracovního poměru - **t a k t o** :

- I. Určuje se, že výpověď žalované z pracovního poměru ze dne 28.06.2016 doručená žalobkyni dne 28.06.2016 **je neplatná.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 17.924,81 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám JUDr. Jiřího Sušky, advokáta v Teplicích, U Soudu 7.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se svým návrhem domáhala proti žalovanému určení neplatnosti výpovědi z pracovního poměru učiněné žalovanou dnem 28.06.2016 z důvodu § 52 písm. e) zákoníku práce s tím, že pro žalovanou po ukončení pracovní neschopnosti nemá žádné vhodné pracovní zařazení na základě vystavení lékařského posudku závodním lékařem ze dne 28.06.2016.

Žalovaný navrhl zamítnutí návrhu s tím, že podle lékařského posudku o zdravotní způsobilosti k práci vystaveného praktickou lékařkou dne 11.03.2015 pozbyla žalobkyně dlouhodobě zdravotní způsobilost, přičemž důvodem ukončení pracovního poměru nemohla být nemoc z povolání, která byla žalobkyni uznána až lékařským posudkem ze dne 12.09.2016.

Soud po provedeném dokazování, a to listinných důkazů, které k objasnění skutkových okolností sporu považoval za dostačující, vzal za prokázané, že dne 23.08.2005 uzavřeli účastníci pracovní smlouvu, podle které žalobkyně nastoupila na pracovní pozici montáž opěrek

s místem výkonu práce Most, Pekárenská 31, den nástupu byl sjednán dne 23.08.2005 a pracovní poměr byl sjednán na dobu určitou do 31.12.2005. Žalobkyně tuto činnost vykonávala do 16.02.2014 v provozovně Most, od 17.02.2014 v provozovně Průmyslová zóna Triangl. Dne 11.03.2015 vystavila praktická lékařka MUDr. Jaroslava Theuerová lékařský posudek o zdravotní způsobilosti k práci č. ŽT00001831, podle kterého žalobkyně pozbyla dlouhodobě zdravotní způsobilost s tím, že rizikovým faktorem je: lokální svalová zátěž, žalobkyně následně byla od 08.06.2015 do 21.06.2016 v pracovní neschopnosti. Po návratu do zaměstnání konstatovala MUDr. Jaroslava Theuerová dne 28.06.2016 lékařským posudkem o zdravotní způsobilosti k práci č. ŽT00006679, že žalobkyně pozbyla dlouhodobě zdravotní způsobilost, a to pro rizikový faktor: lokální svalová zátěž. Dne 28.06.2016 udělil žalovaný žalobkyni výpověď z pracovního poměru podle § 52 písm. e) zákoníku práce s tím, že výpovědní důvod je dán skutečností, že v souvislosti po ukončení pracovní neschopnosti nemá pro žalobkyni žádné vhodné pracovní zařazení na základě vystavení lékařského posudku závodním lékařem ze dne 28.06.2016 s tím, že pracovní poměr skončí dnem 31.05.2016. Výpověď byla doručena do vlastních rukou žalobkyně dne 28.06.2016. Téhož dne vyslovila žalobkyně nesouhlas s výpovědí s tím, že ve firmě pracuje od roku 2005, vykonává práci, která je fyzicky náročná na lokální svalovou zátěž, na základě tohoto zatížení a odpracovaných let se u ní projevil syndrom karpálního tunelu, a z tohoto důvodu podstoupila operaci pravé ruky, což byl důvod její pracovní neschopnosti. Žalovaný emailem ze dne 29.06.2016 sdělil žalobkyni, že žalovaný na výpovědi trvá, z tohoto důvodu bude pracovní poměr skončen dne 31.08.2016, přičemž výpověď byla doručena žalobkyni za účasti svědkyň, a proto ji žalovaný považuje za doručenu i přesto, že žalobkyně odmítla její podepsání. Dne 14.07.2016 sdělil právní zástupce žalobkyně žalovanému, že žalobkyně s výpovědí nadále nesouhlasí a vyzval žalovaného, aby žalobkyni nadále zaměstnával. Dopisem právní zástupkyně žalovaného ze dne 27.07.2016 bylo sděleno, že žalovaný na podané výpovědi trvá. Žalobkyni bylo vystaveno potvrzení o zaměstnání dne 31.08.2016 s tím, že pracovní poměr u žalovaného trval od 23.08.2005 do 31.08.2016 a skončil výpovědí zaměstnavatele. Lékařským posudkem o uznání nemoci z povolání zpracovaným Všeobecnou fakultní nemocnicí, klinikou pracovního lékařství v Praze 2 ze dne 12.09.2016 bylo zjištěno, že žalobkyně při výkonu práce montážní dělnice trpí diagnózou syndromem karpálního tunelu vpravo (pravá ruka), a to z důvodu lokální svalové zátěže pro pravou horní končetinu. Podle tohoto posudku bylo konstatováno, že jsou splněny podmínky pro uznání uvedeného onemocnění za nemoc z povolání podle přílohy nařízení vlády č. 290/1995 Sb.. Žalobkyně tvrdila, že nemocí z povolání je ohrožena i její levá ruka, následně bylo stejnou klinikou pracovního lékařství dne 12.09.2016 rozhodnuto, že zjištěné onemocnění se neuznává jako nemoc z povolání. Účastníci dále předložili emailovou korespondenci vedenou v březnu 2017 mezi oběma právními zástupci ve snaze o smírné řešení celé záležitosti před podáním žaloby. K dohodě účastníků nedošlo.

Shora zjištěný skutkový stav posoudil soud podle práva.

Podle § 52 písm e) zákoníku práce zaměstnavatel může dát zaměstnanci výpověď jen z těchto důvodů:

e) pozbyl-li zaměstnanec vzhledem ke svému zdravotnímu stavu podle lékařského posudku vydaného poskytovatelem pracovnělékařských služeb nebo rozhodnutí příslušného správního orgánu, který lékařský posudek přezkoumává, dlouhodobě zdravotní způsobilost.

V daném případě bylo zjištěno, že žalobkyně dlouhodobě od 23.08.2005 pracovala u žalovaného v pracovním zařazení montáž opěrek, přičemž tato činnost byla rizikovým faktorem pro nadměrnou lokální svalovou zátěž. Žalobkyně na základě lékařského posudku o zdravotní způsobilosti k práci ze dne 11.03.2015, který platil po dobu jednoho roku pozbyla dlouhodobě

pracovní způsobilost, a od 08.06.2015 do 21.06.2016 byla ve stavu pracovní neschopnosti. Po ukončení pracovní neschopnosti měla být zařazena na původní práci, přičemž dne 28.06.2016 byl vystaven lékařský posudek s totožným závěrem a žalovaný na základě tohoto posudku přistoupil k ukončení pracovního poměru výpovědí podle § 52 písm. e) s tím, že žalobkyně pozbyla na základě lékařského posudku o svém zdravotním stavu dlouhodobě zdravotní způsobilost. Žalobkyně od samého počátku s tímto závěrem žalovaného nesouhlasila, odmítla podepsat převzetí výpovědi, téhož dne sdělila žalovanému písemně, že s výpovědí nesouhlasí a že trvá na dalším zaměstnávání, ani po opakované výzvě jejího právního zástupce žalovaný své stanovisko nezměnil. I když žalobkyně od počátku namítala, že je ohrožena nemocí z povolání, s ohledem na zákonem předepsaný postup, nebylo z časových důvodů možné zajistit ve výpovědní lhůtě lékařský posudek o uznání nemoci z povolání, tento byl vystaven Klinikou pracovního lékařství v Praze až po uplynutí výpovědní lhůty dne 12.09.2016, a to se závěrem, že na základě zjištění zdravotního stavu a ověření podmínek vzniku onemocnění a lékařských vyšetření jsou splněny podmínky pro uznání uvedeného onemocnění za nemoc z povolání podle přílohy nařízení vlády č. 290/1995 Sb. Za této situace podala žalobkyně návrh na určení neplatnosti výpovědi z pracovního poměru s tím, že v daném případě měl žalobce postupovat výpovědí ve smyslu § 52 písm. d) zákoníku práce ve vazbě na příslušnou výši odstupného. Postup žalobkyně má judikaturní oporu, konkrétně v rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 16.12.2013 sp. zn. 21 Cdo 224/2013 podle kterého musí lékař v lékařském posudku, kterým vyslovuje, že zaměstnanec dlouhodobě pozbyl zdravotní způsobilost k práci, uvést příčinu, tj. mimo jiné, zda jde o obecné onemocnění nebo nemoc z povolání, i když ta v daném případě není uznána, ale lékař ví, že specializovaný poskytovatel nemoc z povolání posuzuje. Řešením celé situace je tedy závěr, že je pracovník nezpůsobilý s poznámkou, že běží posuzování nemoc z povolání nebo z tohoto důvodu vyčkat s posudkem, a zaměstnavatel by měl zaměstnance zatím vyřadit z práce s náhradou mzdy, neboť lze očekávat uznání nemoci z povolání. Případný nedostatek odborných závěrů o příčinách zdravotní nezpůsobilosti k výkonu dosavadní práce, není pak možné bez dalšího promítat ve prospěch výpovědního důvodu z hlediska jeho právních následků „výhodnějšího pro zaměstnavatele“ (nižší odstupné). Takový lékařský posudek, který obsahuje závěr o dlouhodobém pozbytí zdravotní způsobilosti zaměstnance konat dosavadní práci, aniž by v posudku bylo výslovně uvedeno nebo z něj bez jakýchkoliv pochybností vyplývalo, co je příčinou ztráty zdravotní způsobilosti zaměstnance, není pro výpověď z pracovního poměru ze zdravotních důvodů dostatečný a výpověď, jejímž podkladem tento posudek je, je neplatná (rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 11.06.2015 sp. zn. 21 Cdo 2866/2014). Za této situace soud dospěl k závěru, že s ohledem na skutečnost, že žalovaný přistoupil k podání výpovědi na základě lékařského posudku o zdravotní způsobilost k práci č. ŽT00006679 ze dne 28.06.2016, kterým bylo toliko konstatováno „pozbyla dlouhodobě zdravotní způsobilost“ lze výpověď danou žalovaným ze dne 28.06.2016 považovat za neplatnou, neboť byla zaměstnavatelem dána na základě nedostatečného lékařského posudku. Soud návrhu žalobkyně vyhověl a určil, že výpověď žalovaného z pracovního poměru s datem 28.06.2016 doručená žalobkyni téhož dne, je neplatná.

Výrok o nákladech řízení vychází z aplikace ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., žalobkyně měla ve věci plný úspěch, soud přiznal žalobkyni náhradu soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč, nákladů právního zastoupení podle vyhlášky č. 177/96 Sb. za 4 úkony po 2.500,- Kč, 4 režijní paušály po 300,- Kč, cestovné z AK Teplice k OS Louny a zpět ve výši 1.161,- Kč (3 cesty) a 21 % DPH ve výši 2.763,81 Kč, celkem 17.924,81 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám JUDr. Jiřího Sušky, advokáta v Teplicích, U Soudu 7.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je odvolání přípustné ve lhůtě 15 dnů od doručení

rozsudku ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§ 251 o.s.ř.).

V Lounech dne 8. června 2017

JUDr. Eva Kopecká, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

Bc. Marie Čáslavská

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 5.9.2017. Připojení doložky provedla
Andrea Patkoló, dne 9.2.2022.